Súd:	Okresný súd Košice I
Spisová značka:	39C/80/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7110215396
Dátum vydania rozhodnutia:	21. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Adriana Murínová
ECLI:	ECLI:SK:OSKE1:2012:7110215396.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Adrianou Murínovou v právnej veci žalobkyne: S. I., J.. XX.X.XXXX, G. I. H., S. XX, štátny občan SR, zastúpená JUDr. Zsoltom Šuverom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach, Murgašova 3, proti žalovanému: S.. K. S., G. I. H., V. XX, štátny občan SR, zastúpenému JUDr. Matúšom Hribom, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Bardejove, Na hradbách 5 o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Žalobu o uloženie povinnosti písomne sa ospravedlniť žalobkyni zamieta.

Žalobu o uloženie povinnosti zaplatiť žalobkyni 6 638,- eur zamieta.

Priznáva žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobou doručenou na tunajší súd dňa 13.10.2008, upresnenou podaním doručeným súdu 25.3.2009, domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej 6.638,78 eur titulom nemajetkovej ujmy, ktorá jej vznikla hlbokým a nenapraviteľným zásahom žalovaného do jej cti a dôstojnosti, keď dňa 12.9.2008 počas druhého ročníka akcie „K.“ na pracovisku pred zákazníkmi a ostatnými jej spolupracovníkmi kričal na žalobkyňu a na I. O. (pôvodne žalobkyňu v 2. rade) „Čo stojíš a žereš ty kurva, ľompa lenivá, bordelárky. Ja som tu majiteľ a máš okamžitú výpoveď“. Tento neoprávnený prejav žalovaného jej privodil ujmu, ohrozil jej vážnosť na pracovisku a v spoločnosti. Uviedla ďalej, že na základe pracovnej zmluvy zo dňa 28.7.2006 vykonávala v spoločnosti N., M..N.. prácu prevádzkarky, spojenú s výčapom alkoholických a nealkoholických nápojov a zabezpečenie podávania stravy. V pracovnej zmluve nebol dohodnutý rozsah pracovnej doby, zamestnávateľ počas trvania pracovného pomeru nikdy nerešpektoval zmennosť, nikdy nerešpektoval ustanovenie § 91 Zákonníka práce, neumožnil mať prestávky v práci, naopak, žalovaný reagoval neprimerane krikom a vulgárnymi nadávkami, často v zúrivom stave prejavoval svoju aroganciu. Žalobkyňa bola nielen fyzicky vyčerpaná, ale aj po psychickej stránke prežívala neurózu, navštívila lekára a následne bola práceneschopná, pod sedatívami. Po predložení dokladu o práceneschopnosti jej žalovaný dňa 23.9.2008 poštou doručil okamžité skončenie pracovného pomeru.

Konanie o nároku žalobkyne v 2. rade I. O. bolo uznesením zo dňa 4.3.2010 k č. k. 39C/207/2008-37 pre nezaplatenie súdneho poplatku zastavené. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.5.2010.

Žalobkyňa písomným podaním zo dňa 6.3.2012 a dňa 12.4.2012 na prvom pojednávaní vo veci žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť 1. ospravedlniť sa jej listom, zaslaným jej do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v znení: „Ospravedlňujem sa S. I. za to, že som na ňu ako na zamestnankyňu

spoločnosti N., M..N.. v mieste prevádzky - pohostinstva na W. Š. XX I. H. dňa 12.9.2008, kedy sa konal druhý ročník akcie „K.“ pred zákazníkmi a ostatnými spoluzamestnancami hlasno nadával a kričal slovami « čo stojíš a žereš ty kurva, ľompa lenivá, bordelárky, ja som tu majiteľom, máš okamžitú výpoveď », prepáčte mi to, podpísaný S.. K. S.“. Zároveň žiadala uložiť žalovanému povinnosť 2. zaplatiť jej za zásah do jej práv na ochranu osobnosti spôsobom opísaným pod bodom 1 výrokovej časti tohto rozsudku titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 6 308,- eur a priznať náhradu trov konania dôvodiac, že tento verbálny útok sa jej dotkol značnou mierou, najmä vzhľadom na formu, spôsob a cieľ verbálneho útoku. Žalovaný sa doposiaľ neospravedlnil. Súd na pojednávaní dňa 12.4.2012 zmenu žalobného návrhu pripustil.

Písomným podaním doručeným súdu dňa 31.10.2012 žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobkyni listom, ktorý je povinný zaslať na adresu jej bydliska S. XX, XXX XX H. v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku v tomto znení: „Ospravedlňujem sa S. I. za to, že som na ňu ako na zamestnankyňu spoločnosti N. M..N.. v interiéri prevádzky pohostinstva „L.Í. H., J. W. Š. XX I. H. dňa 12.9.2008, kedy sa konal druhý ročník akcie „K.“ v neskorých večerných hodinách (t.j. po 22,00 hod.) pred neurčeným počtom zákazníkov vrátane ďalšej spoluzamestnankyne hlasno nadával (kričal) slovami: „kurvy“, „ľompy“, „ľompy lenivé“, „bordelárky“, „ja som tu majiteľ!“, „máš výpoveď I., „máte výpoveď!“. Prepáčte mi to. S.. K. S..“ Zároveň vzhľadom na okolnosti, za akých k neoprávnenému verbálnemu prejavu žalovaného došlo, nemal nič spoločné s kategóriou oprávnená kritika, dôsledkom ktorého bola v značnej miere znížená dôstojnosť a česť žalobkyne na pracovisku spoločnosti, v neposlednom rade v rodine, pred manželom, pred deťmi žalobkyne, ktorá v čase ataku mala cez 50 rokov, je vydatou ženou a matkou troch detí, žiadala uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť jej 6 638,- eur, priznať náhradu trov konania a pripustiť zmenu žalobného petitu v navrhovanom znení. Súd na pojednávaní dňa 11.12.2012 zmenu žalobného návrhu pripustil.

Žalovaný v podaní doručenom dňa 24.9.2009 žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako neopodstatnenú, založenú na lživých tvrdeniach a domnienkach žalobkyne, ktorá neuviedla ani jediný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení. Tvrdiac, že žalobkyňa pracovala ako prevádzkarka v pohostinskom zariadení vo vlastníctve spoločnosti N., M..N.. F.Q.: XXXXXXXXX, Š. XX, H., ktorej je štatutárnym orgánom, poukázal na písomné upozornenie z 4.6.2008, ktorým bola žalobkyňa písomne upozornená na porušenie pracovných povinností, kde jej opätovne boli vytýkané nedostatky týkajúce sa okrem iného nedostatočného udržiavania poriadku a čistoty v prevádzkach, ale aj nedostatky týkajúce sa kontroly podriadených a dodržiavania otváracích hodín, na spôsobenie škody na zverených hodnotách nedostatočným plnením pracovných úloh, zistené nezrovnalosti pri vedení finančnej hotovosti z registračnej pokladne a ďalšie nedostatky súvisiace s výkonom jej funkcie prevádzkarky, vedúce v konečnom dôsledku k okamžitému skončeniu pracovného pomeru so žalobkyňou, ktoré bolo zaslané žalobkyni dňa 22.9.2008 a ktoré žalobkyňa na súde nenapadla.

Podľa ust. § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Žalobkyňa bola zamestnaná v spoločnosti N., M..N.. H. ako prevádzkarka, žalovaný bol jej nadriadeným. Prejednávané difamujúce výroky : „kurvy“, „ľompy“, „ľompy lenivé“, „bordelárky“, „ja som tu majiteľ!“, „máš výpoveď I.!“, „máte výpoveď!“ mal žalovaný predniesť dňa 12.9.2008 o 22,15 hod. vo vstupných priestoroch prevádzky pohostinstva „L. H., J. W. Š. XX I. H. v neskorých večerných hodinách (t.j. v čase od 22,15 hod. do 22,45 hod.), v ktorých sa nachádza barový pult s výčapom, pred neurčeným počtom zákazníkov a ďalšej spoluzamestnankyne, počas druhého ročníka akcie „K.“, do zabezpečenia ktorej bývalý zamestnávateľ žalobkyne investoval nemalé finančné prostriedky, nakoľko malo ísť o akciu väčšieho rozsahu, majúcu za cieľ priniesť spoločnosti N., M..N.. dostatočné tržby na pokrytie nákladov, bolo očakávaných mnoho návštevníkov a preto pokyn zamestnávateľa bol taký, že v prípade záujmu zákazníkov ostane prevádzka otvorená aj dlhšie ako sú otváracie hodiny, o čom boli všetci zamestnanci ústne oboznámení.

Uvedené skutočnosti súd zistil z výpovede žalobkyne a žalovaného.

Súd žalobu posudzoval podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Morálne zadosťučinenie v zmysle ust. § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ako i zadosťučinenie v peniazoch v zmysle ods. 2 citovaného ustanovenia) sledujú rovnaký cieľ, t.j. primerane s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu optimálne a tým účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu t.j. nemajetkovú ujmu vzniknutú na osobnosti dotknutej osoby.

K vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka musia byť splnené nasledujúce hmotnoprávne predpoklady: 1/ existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo len v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, 2/ neoprávnenosť (protiprávnosť) tohto zásahu a 3/ existencia príčinnej súvislosti medzi takým zásahom a dotknutím osobnostnej sféry fyzickej osoby.

Nenaplnenie ktoréhokoľvek z týchto predpokladov vylučuje možnosť nástupu sankcií podľa ust. § 13 Občianskeho zákonníka.

Medzi účastníkmi konania bola sporná samotná existencia a obsah tvrdeného difamujúceho výroku, ako i skutočnosť, kde sa zdržiavala žalobkyňa počas rozhodujúcej doby (žalovaný tvrdil, že žalobkyňa sa nezdržiavala priamo v miestnosti, ale bola v priestoroch toaliet oddelených dvomi dverami). Žalovaný tvrdil, že v žiadnom prípade na jej adresu nepoužil slová, ktoré žalobkyňa uviedla.

Súd vykonal dokazovanie na zistenie samotnej existencie tvrdeného zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu žalobkyni výsluchom účastníkov konania, svedkov I. O., N. Y., F.. D. V., Z. M. K. I., S. G. ako aj ďalších nižšie uvedených svedkov i oboznámením listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav veci:

Z výpovede žalobkyne súd zistil, že v ten deň nemala zmenu, preto oslavovala meniny asi so siedmimi kolegyňami, ktoré sa do pol siedmej večer rozišli domov a ona ostala v krčme pre prípad, že by bolo potrebné kolegyni O. pomôcť, či už čapovať, alebo na kase. Nakoľko jej posledný spoj odišiel o 23,00 hod. a nočné spoje boli zrušené, vyšla z prevádzky a pokúšala sa telefonicky skontaktovať so žalovaným a požiadať ho o súhlas vziať si taxík, preto nevedela o tom, že kolegyňa O. medzičasom vyhnala ľudí z krčmy, nevedela s istotou potvrdiť, že to bola ona, ani akým spôsobom sa tak stalo. Potom, ako išla na WC, lebo jej vraveli, že na ženskej toalete došiel papier, všimla si špinavé podlahy na pánskom WC, ktoré začala upratovať a z tohto dôvodu ho dala uzamknúť, prišiel žalovaný, ktorý tresol po stole, vytkol jej prečo volala, že O. potrebuje taxík, nadával im niekoľkokrát do ľomp a kuriev. V neskoršej výpovedi uviedla, že bola za barom keď zbadala žalovaného v priestore medzi záchodovými dverami a barom. Keď ju žalovaný uvidel, tresol dlaňou po barovom pulte a jej do očí kričal: „načo ste mi volali, že chcete taxík pre O., keď ste zatvorili? Vy kurvy!, vy ľompy!, vy bordelárky!,“, „ja som tu majiteľ, malo byť otvorené, máš výpoveď I.“, potom sa opravil a kričal „máte výpoveď I.!“. Tieto vety sa následne opakovali viackrát, zakaždým to skončilo nadávkami, trvalo to celé 10 - 15 minút. Aj počas následného telefonátu ekonómkam pani S. a D. najmenej štvrť hodiny nadával, že „tie kurvy si dovolili zavrieť prevádzku“. Keďže sa jej správanie sa žalovaného veľmi dotklo, i že prítomná pri tom bola jej priateľka O.U., pani G. a stáli zákazníci, zavolala manželovi a povedala mu čo sa stalo. Výbuchy hnevu žalovaného boli známe, aj keď miernejšie, voči nej však pred týmto incidentom útoky nerobil. V najbližší pracovný deň išla k obvodnej lekárke a následne brala dva týždne lieky na upokojenie, mala depresívne stavy, nič nejedla, nič sa jej nechcelo robiť, spala. Inventúrou zistený schodok spolu s pani O. vyrovnala. Následne bola práceneschopná pre zranenie kolena a bolo jej doručené okamžité skončenie pracovného pomeru,

ktorého platnosť na súde nenapadla, pretože sa už nechcela práce vrátiť. V súčasnosti pracuje v spoločnosti S. M..

Z výpovede žalovaného súd zistil, že potom, ako sa od zhrozených účastníkov „K." dozvedel o predčasnom ukončení akcie, ponáhľal sa zistiť, čo sa stalo. Videl, že pred prevádzkou postávali nespokojní zákazníci, dvere do prevádzky boli zamknuté. Nato, ako po búchaní na dvere prevádzky, mu dvere otvorila podriadená O., na vlastné oči videl žalobkyňu, ktorá sedela pri záchodových dverách, pani Y. sedela z druhej strany stolíka a I. O. stála za barovým pultom. Iné osoby nevidel. Keď vošiel dnu, N. Y. sa postavila a stála pri zábradlí, asi päť metrov od žalovaného a žalobkyňa ušla na záchod. Vidiac ako v prevádzke oslavuje I. O., priateľka žalobkyne a žalobkyňa, ktorá pred ním utiekla na toaletu a celý čas z nej nevyšla, zvýšil hlas a dožadoval sa vysvetlenia. V žiadnom prípade nepoužil slová, ktoré žalobkyňa uviedla a navyše ťažko mohla žalobkyňa prísť k ujme, keďže v tom čase na prevádzke zákazníci neboli. Na pojednávaní dňa 6.11.2012 upresnil, že vytýkal len I. O., keďže len ona tam bola prítomná zo zamestnancov a pretože jej vyká, hovoril v množnom čísle, a to nasledovné: „ako ste sa opovážili zatvoriť, keď je tu akcia?, ako ste sa opovážili vyhodiť hostí z prevádzky? Nič nerobíte, nevyrobíte ani na seba, tu akurát nič, len žeriete, ste bordelárky, ja som tu majiteľom a okamžite máte výpoveď. Pokiaľ si myslíte, že len kvôli Vám tu ide prevádzka, že jednoducho bez Vás to nepôjde, tak ste na omyle. Ráno odovzdáte prevádzkové kľúče, urobí sa inventúra a okamžite máte hodinovú výpoveď!"

Svedkyňa I. O., bývalá podriadená žalobkyne a žalovaného, dňa 14.6.2012 uviedla, že o 22,00 hod zatvorila krčmu, lebo o 23,00 hod. jej išiel autobus domov. Keď prišiel žalovaný, žalobkyňa bola na toalete a túto čistila, ona bola za pultom. Veľmi sa rozčúlil, začal jej škaredo nadávať, že ako sa opovážila zavrieť krčmu. Búchal pritom po pulte, vykrikoval, že nás vyhodí. Kričal „kurvy jedny špinavé, ja som majiteľom, ja rozkazujem, ako sa opovažujete zavrieť?!" Na hluk prišla aj žalobkyňa, žalovaný nadával tak isto aj jej. Uviedla, že zrejme sa na ňu rozčuľoval, že prečo žalobkyňa neprikázala, aby ostala, pričom tak chcela urobiť a preto žalovaného hľadala a chcela jej vybaviť taxík. Nasledujúci deň bola vykonaná inventúra, dostali výpoveď a viac sa o to nezaujímala, pretože ju to skutočne urazilo. Dňa 2.10.2012 svedkyňa odmietla námietky žalovaného o tom, že sa spoločne so svedkyňou O. a V. dohodli na obsahu svedeckej výpovede v prejednávanej veci. S určitosťou si spomenula na prednesený výrok žalovaného „Je to moje, je to moje!, Kurvy jedny, ako sa opovážili zavrieť krčmu teraz?", ktorý žalovaný podľa svedkyne kričal vo všeobecnosti, avšak svedkyňa vyjadrila presvedčenie, že tým myslel ju a žalobkyňu. Spomenula si tiež na výroky žalovaného: „Svine jedny lenivé, je to moje, je to moje", výrok „Nerobí nič a žerie", nakoľko po zatvorení prevádzky začala svedkyňa jesť.

Svedkyňa N. Y., priateľka žalobkyne, vo svojej výpovedi uviedla, že bola zablahoželať žalobkyni, potom sa boli spoločne so žalobkyňou prejsť a po ich návrate na prevádzku I. O. oznámila žalobkyni, že je špinavé WC, preto žalobkyňa išla tam. Následne prišiel žalovaný, začal vrieskať, že prečo je zatvorený bar, keď je „K.", že kto ho zavrel a prečo. Začal nadávať, že sú kurvy, ľompy, že im dá výpoveď. Nedal si nič vysvetliť, volal ekonómke, že bude inventúra. Žalobkyňa potom vyšla na krik a na ňu tiež kričal, dookola opakoval to isté. Nevedela potvrdiť prítomnosť S. G., S. E., Z. G. M. G. S., ktorú poznala osobne, pri incidente. Dňa 2.10.2012 odmietla námietky žalovaného o tom, že sa spoločne so svedkyňou O. a V. dohodli na obsahu svedeckej výpovede v prejednávanej veci. S určitosťou si spomenula na výrok žalovaného „čo stojíš a žereš ty kurva", „bordelárky" a výrok „ja som tu majiteľ a máš okamžitú výpoveď", počas ktorého stála v bezprostrednej blízkosti D. V.. Spomenula si, ako žalovaný do očí žalobkyni povedal, že má výpoveď a že musí odovzdať všetky veci. Na presné znenie výrokov žalovaného si však nespomenula. Žalovaný označil výpoveď svedkyne Y. za účelovú a lživú.

Z výpovede F.. D. V. súd zistil, že i ona prišla zablahoželať žalobkyni k meninám na prevádzku, najprv len na chvíľu, keďže o 19,00 hod. mala inú aktivitu, neskôr, keď sa tam asi o 20,20 hod. vrátila, sa rozprávali spolu s Y. M. O. a vyšli von na prechádzku. Potom, ako sa I. O. pýtala, či nezatvoria prevádzku, pretože nie je isté, ako sa dostanú domov, žalobkyňa sa snažila telefonicky skontaktovať so žalovaným, ktorého išli zároveň hľadať za prevádzku. Keď sa vrátili, prišiel žalovaný a začal kričať a nadávať. Žalobkyňa bola na pánskom WC. Žalovaný kričal „I., kde ste? Vy ľampy lenivé, ako ste si dovolili zavrieť prevádzku? Taká akcia je len raz za rok, nikdy na seba nevyrobíte, a teraz, keď je možnosť, tak zavriete! A Ty čo žerieš a pozeráš mi do očí?", ktorú vetu adresoval svedkyni O.. Ďalej, že potom kričal „tak všeobecne" a potom „I., máte výpoveď. Zajtra bude inventúra". Dňa 11.12.2012 uviedla, že žalovaný predniesol výrok „I., kde ste? Ako ste si dovolili zavrieť? Raz do roka máte možnosť na seba zarobiť a vy si to tak zavriete.

Potom na pani O., výrok v zmysle „čo tak na mňa pozeráte vy špiny, bordelárky“., niečo v tomto zmysle.“ Svedkyňa uviedla, že pri barovom pulte bola pani O., pani Y., žalobkyňa a tiež dve jej neznáme osoby.

Žalovaný namietol hodnovernosť svedeckej výpovede F.. D. V. tvrdiac, že svedkyňa pri incidente vôbec nebola, že ona krivo svedčí, nevidela ju ani I. O., a nevidel ju ani žiaden zo svedkov, ktorých navrhol žalovaný, svedkyňa Y. jediná potvrdila, že svedkyňa V. bola prítomná počas incidentu.

Z výpovede svedkyne Z. G. súd zistil, že dňa 12.9.2008 sa zúčastnila tretieho ročníka akcie „K.“, pričom nato, ako ju sklamanú na prevádzke v krčme o 21,30 hod. pre záverečnú odmietli obslúžiť, išla von, kde stretla žalovaného, ktorému povedala, že si v krčme nemôžu nič objednať, na čo on prekvapený, išiel skontrolovať zamestnancov a ona išla za ním na toaletu. Potom, ako mu na búchanie otvorili dvere, videla dve ženy, nie žalobkyňu, počula žalovaného rozčuľovať sa, avšak žiadne vulgarizmy zo strany žalovaného nepočula.

Svedkyňa S. K. uviedla, že keď o 21,30 hod. v L. H. zatvárali, zavolala žalovanému, ktorý sa následne dostavil na prevádzku, rozčuľoval sa, že „ako si dovolili zatvoriť, keď vravel, že má byť otvorené, že všetky prevádzky sú otvorené, že budú mať postih, že neposlúchli, že bude inventúra a že prepustia tú, ktorá to zatvorila“, prikázal zasvietiť a hľadal žalobkyňu. Počula, že žalovaný zreteľne kričal, že už toho dosť toleroval, že toto je vrchol. Videla I. O. a ešte jednu osobu.

Z výpovede svedka F.. F. Ž., priateľa žalovaného, sud zistil, že ten v rozhodnom čase nepočul hanlivé výrazy zo strany žalovaného, počul ho len kričať, ako si môžu dovoliť zatvoriť, keď sú pivné slávnosti, napriek jeho nariadeniu, že budú prepustené a že na ďalší deň bude inventúra.

Z výpovede svedkyne I. G., priateľky žalovaného, súd zistil, že žalovaný kričal, ako sa opovážili zatvoriť, keď len raz do roka je akcia, že „ja vám dám a do hodiny máte výpoveď“, expresívne slová svedkyňa nepočula, keďže po piatich až desiatich minútach odišla za priateľom, s ktorým stáli takmer až na chodníku.

Svedkyňa S. G., bývalá kolegyňa žalobkyne, uviedla, že potom, ako jej o 22,00 hod. žalovaný telefonicky oznámil, že krčma je zatvorená, prišla na jeho žiadosť spolu s pani S. pred prevádzku. Zo schodov, nakoľko dvere boli otvorené, videla pri pulte I. O. a o zábradlie sa opierajúcu osobu menom Y., ktorú osobne nepoznala. Počula žalovaného rozčuľovať sa, prečo je zatvorené, keď je taká veľká príležitosť. Nepočula žiadne expresívne slová zo strany žalovaného.

Žalobkyňa namietla hodnovernosť svedeckej výpovede svedkyne G., vypočutej dňa 14.6.2012, tvrdiac, že nemohla byť prítomná pri prejednávanom incidente, nakoľko odišla z prevádzky približne o 18,30 hod..

Z výpovede svedkyne G. S. súd zistil, že žalovaný kričal na I. O. a žalobkyňu, ako si mohli dovoliť zavrieť prevádzku, že majú okamžitú výpoveď.

Žalobkyňa namietla hodnovernosť výpovede svedkyne S., vypočutej na pojednávaní dňa 17.7.2012, ktorú spoločne s F.. V. a svedkyňou Y. dňa 12.9.2008 stretli približne o 21,45 hod. pred Sladovňou odchádzať domov a len na druhý deň počas inventúry menovaná zisťovala, čo sa stalo večer a zároveň oznámila žalobkyni, I. O. a kolegyni D., že práve vystúpila z autobusu večer a bola na zastávke, keď jej telefonoval žalovaný, že má prísť ráno na inventúru.

Žalovaný uviedol (v podaní z 15.11.2012), že svedkyňa Z. G. stála v čase incidentu v tesnej blízkosti vchodu, v takmer podobnej vzdialenosti ako svedkyňa Y. M. O., svedkovia Ž. M. K. stáli cca 1,5 metra od svedkyne Z. G., teda asi 3 metre od žalovaného, všetci stáli v podchode a bezprostredne vnímali slová vypovedané žalovaným i neprítomnosť žalobkyne v danej miestnosti, pričom zhodne potvrdili, že žalovaný sa nevyjadroval vulgárne na adresu žalobkyne.

Svedkyňa S. E., bývalá kolegyňa žalobkyne, počula žalovaného kričať, že prečo je zatvorené, nepočula však žiadne nadávky, ani žiadne mená. Žalobkyňu nevidela.

Svedok Z. I., manžel žalobkyne, potvrdil, že žalobkyňa mu o 22,30 hod. oznámila, že žalovaný jej a kolegyni vynadal, že sú ľompy, svine nevystaté, čo sa dotklo nielen žalobkyne, ale tiež jeho ako jej

manžela. Svedok K. I., syn žalobkyne, sa dozvedel z počutia, že žalovaný urazil žalobkyňu vulgárnymi výrazmi typu kurva, ľompa, z čoho bola smutná a riadne nekomunikovala asi pol roka.

Zo správy S.. S. X., ošetrujúcej lekárky žalobkyne zo dňa 15.5.2012 súd zistil, že žalobkyňa dňa 16.9.2008 pri návšteve lekára sa sťažovala na plačlivosť, tras rúk, nesústredenosť v dôsledku konfliktu na pracovisku s vedúcim, pre ktoré jej predpísala lieky na ukľudnenie. Práceneschopná bola od 19.9.2008 do 1.2.2009 len v dôsledku zhoršenia jej chronických ochorení pohybového aparátu.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Zmyslom dôkazného bremena (rozumie sa ním procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v priebehu konania neboli preukázané jeho tvrdenia a z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech) je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, nebola preukázaná pre nečinnosť účastníka (v dôsledku nesplnenia povinnosti uloženej účastníkovi v ust. § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p.) alebo vôbec (objektívne vzaté) nemohla byť preukázaná a kedy teda výsledky zhodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností pritom leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje priaznivé právne dôsledky a ktorý existenciu takej skutočnosti tiež tvrdí.

Je potrebné prisvedčiť žalobkyni v tom, že prejav úcty a rešpektovanie ľudskej dôstojnosti prináleží každému človeku, bez ohľadu na jeho spoločenské postavenie. Zásah do osobnostných práv môže zostať povoleným len za predpokladu, že sa stal primeraným spôsobom a zároveň, že nie je v rozpore s takými oprávnenými záujmami fyzickej osoby, na ktorých je potrebné s ohľadom na zabezpečenie elementárnej úcty k dôstojnosti jej osobnosti za všetkých okolností bezpodmienečne trvať.

Súd usúdil, že so svedeckej výpovede svedkyne O. (že žalovaný predniesol výrok „kurvy jedny špinavé, ja som majiteľom, ja rozkazujem, ako sa opovažujete zavrieť?!“ a keď na hluk prišla aj žalobkyňa, žalovaný nadával tak isto aj jej, „Je to moje, je to moje!, kurvy jedny, ako sa opovážili zavrieť krčmu teraz?“, čím mal podľa svedkyne na mysli ju a žalobkyňu a výrok „Svine jedny lenivé, je to moje, je to moje“, a výrok „Nerobí nič a žerie“, nakoľko po zatvorení prevádzky začala svedkyňa jesť), svedkyne Y. (ktorá si spomenula s určitosťou na výrok žalovaného „čo stojíš a žereš ty kurva“, „bordelárky“ a výrok „ja som tu majiteľ a máš okamžitú výpoveď“ a ako žalovaný do očí žalobkyni povedal, že má výpoveď a že musí odovzdať všetky veci, pričom na presné znenie výrokov žalovaného voči žalobkyni si nespomenula) a so svedeckej výpovede svedkyne V. (žalovaný mal predniesť výrok „I., kde ste? Vy ľampy lenivé, ako ste si dovolili zavrieť prevádzku? Taká akcia je len raz za rok, nikdy na seba nevyrobíte, a teraz, keď je možnosť, tak zavriete! A Ty čo žerieš a pozeráš mi do očí?“, ktorú vetu adresoval svedkyni O. a ďalej, že kričal „tak všeobecne“ a potom „I., máte výpoveď. Zajtra bude inventúra“, „I., kde ste? Ako ste si dovolili zavrieť? Raz do roka máte možnosť na seba zarobiť a vy si to tak zavriete“ a na I. O., výrok v zmysle „čo tak na mňa pozeráte vy špiny, bordelárky“), v súdenej veci nie je možné prijať jednoznačný záver o tom, že žalovaný predniesol sporné difamujúce výroky v znení označenom žalobkyňou v situácii, keď iní svedkovia (Z. G., Ž., K., S. E.) zhodne potvrdili, že žalovaný sa nevyjadroval vulgárne na adresu žalobkyne

Po vyššie uvedenom vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach, posúdiac ich podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení, súd na základe vyššie uvedených konkrétnych okolností v prejednávanej veci dospel k záveru, že v priebehu konania nebolo jednoznačne preukázané, že žalovaný predniesol sporné difamujúce výroky v znení označenom žalobkyňou na adresu žalobkyne. Žalobkyňa na svoje tvrdenie neuniesla dôkazné bremeno, z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v neprospech žalobkyne.

Vzhľadom na uvedené súdu neostávalo iné ako žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 151 ods. 7 O.s.p súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Vzhľadom na plný úspech žalovaného vo veci, súd priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že po právoplatnosti tohto rozhodnutia o výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením v súlade s ust. § 151 ods. 7 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresný súd Košice I, do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:
a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 O.s.p.).